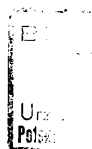


15 września 1925 r.

URZĄD PATENTOWY



A61k, 9/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1990.

Kl. 30 h 3.

Julius Wohlgemuth
(Charlottenburg, Niemcy).**Sposób wytwarzania proszku rtęciowego i maści rtęciowej, względnie emulsji bez tłuszczu.**

Zgłoszono 27 października 1923 r.

Udzielono 30 kwietnia 1925 r.

Pierwszeństwo: 15 listopada 1922 r. dla zastrz. 1; 21 sierpnia 1923 r. dla zastrz. 2 i 3 (Niemcy).

Rtęć stosuje się do celów zewnętrznej terapii najchętniej w postaci szarej maści. Mimo licznych zalet maść szara posiada tę wadę, że czasami tworzy się w niej kwas tłuszczowy, który po natarciu skóry powoduje przykre eksemowate wyrzuty, oraz że po natarciu skóra pozostaje nieprzyjemnie tłusta lub lepka.

Wynalazek niniejszy ma na celu usunięcie powyższych wad, nie zmniejszając wartości terapeutycznej, i polega na tem, że zabiegami mechanicznymi jak rozcieranie, wstrząsanie i t. d., rtęć metaliczna zostaje z talkiem w stosunku 1 : 2 tak miało mieszana, że rtęci metalicznej, jako takiej, nie można rozpoznać gołym okiem. Tak zrobiony preparat jest miałym cienko-szarym proszkiem. Pod mikroskopem widać

przy 600-krotnym powiększeniu metaliczną rtęć w postaci małych kuleczek wielkości czerwonego ciałka krwi i mniejszej. Kuleczki wykazują w większości średnicę 0,008 — 0,001 mm i mniej i są częściowo tak małe, że mimo silnego powiększenia dochodzą do granic widzialności.

Rozdzielenie rtęci w talku można skutecznie szczególnie drobno i przytem drogą prostą i szybką, jeżeli wstrząsa się rtęć metaliczną pospołu z talkiem w obecności twardych kulkowych ciał z materiału objętego np. pereł szklanych, kulek porcelanowych i t. p. Talk miesza się z dostateczną ilością pereł szklanych mniej więcej w równej ilości, dodaje się następnie rtęć i całą tę mieszaninę wstrząsa się tak długo, dopóki rtęć nie zniknie dla gołego oka.

Rtęć można albo dodawać odrazu, albo też dawkami wzgl. wpuszczać strumieniem od czasu do czasu do mieszaniny talku i pereł szklanych, przyczem używa się do tego celu miarówki z bardzo małym otworem wylotowym.

Perły lub kulki oddziela się następnie od proszku rtęciowego drogą mechaniczną np. z pomocą sita. Tak wytworzony proszek z rtęci i talku trzyma się stale dobrze, a przez rozgrzanie lub podobne zabiegi nie następuje oddzielenie powyższych składników. Dodając wody można mieszaninę rozetrzeć na rodzaj maści lub emulsji, wyglądającej zupełnie jak szara maść.

Preparat nadaje się tak w suchym jako i wilgotnym stanie bardzo dobrze do wcierania w skórę, przyczem zauważyć się daje wszelkie korzyści talku, który stosuje się obecnie prawie wyłącznie przy masowaniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania proszku rtęciowego oraz maści rtęciowej względnie emulsji bez tłuszczu, znamienne tem, że metaliczną rtęć miesza się jak najdrobniej mechanicznymi zabiegami z talkiem, poczem proszek tak otrzymany można przerabiać z wodą na maść względnie emulsję.

2. Wykonanie sposobu według zastrz. 1, znamienne tem, że rtęć wstrząsa się z talkiem w obecności twardych kulistych ciał z materiału obojętnego.

3. Wykonanie według zastrz. 2, znamienne tem, że do mieszaniny talku i twardych kulistych ciał z obojętnego materiału doprowadza się rtęć w cienkich, w danym razie przerywanych strumieniach, i całość wstrząsa dokładnie.

Julius Wohlgemuth.
Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy;